

بازی والیبال در «دره بهشت» رنگ خون گرفت

شناسه خبر : ۱۴۰۵۰۵ یکشنبه ۱۹ فروردین ۱۴۰۳ - ۰۹:۲۰

پسر جوان که در جریان بازی والیبال و بعد از برخورد توپ به صورتش مرتکب قتل شده بود ، همراه با سه همبازی دیگرش، در دادگاه کیفری یک استان تهران پای میز محاکمه ایستاد.

به گزارش موج خبر، تیر سال ۱۴۰۲ وقوع یک نزاع مرگبار به مرکز فوریت‌های پلیسی ۱۱۰ اعلام شد. پس از آن مأموران به محل درگیری واقع در دره بهشت پردیس رفتند. شواهد نشان می‌داد که درگیری میان دو گروه از جوانان افغانستانی رخ داده و در جریان این نزاع یکی از آنها به نام کریم به قتل رسیده است.

در ادامه مأموران با تحقیقات میدانی و پرس و جو از شاهدان، ۴ نفر به نام‌های عزیز، عاصف، اکبر و مراد را در رابطه با قتل شناسایی و دستگیر کردند.

هر ۴ متهم پس از انتقال به پلیس آگاهی به درگیری با مقتول اعتراف کردند و مدعی شدند قصد کشتن مقتول را نداشته‌اند و هنگام بازی والیبال با هم درگیر شده‌اند. در این میان کارشناسان پزشکی قانونی هم پس از معاینه جسد در گزارشی اعلام کردند: «مقتول به علت خونریزی شدید بر اثر اصابت اجسام نوک تیز به اندام‌هایش جان باخته است.»

در ادامه، صحنه جرم بازسازی شد و برای عزیز و عاصف به اتهام مباشرت در قتل و ورود غیرمجاز به خاک ایران و همین‌طور برای اکبر و مراد به اتهام معاونت در قتل و ورود غیرمجاز به خاک ایران کیفرخواست صادر گردید و پرونده برای رسیدگی به شعبه ۲ دادگاه کیفری یک استان تهران فرستاده شد.

در دادگاه چه گذشت

در ابتدای این جلسه پدر و مادر مقتول به جایگاه رفتند و برای عاملان قتل پسرشان درخواست قصاص کردند. پدر قربانی به قاضی گفت: متهمان ادعا می‌کنند که قصدشان کشتن پسر من نبوده اما ضربات متعدد چاقو از پشت سر و روبه‌رو نشان می‌دهد که آنها پسر من را به قصد کشتن زده‌اند. به همین خاطر به هیچ عنوان حاضر به مصالحه نیستم و قاتل پسر من باید قصاص شود.

سپس عزیز به جایگاه رفت و در تشریح جزئیات ماجرا گفت: روز حادثه من و دوستانم با مقتول و دوستانش در حال بازی والیبال بودیم که ناگهان کریم ضربه‌ای به توپ زد و باعث شد توپ محکم به صورتم برخورد کند. ابتدا فکر کردم چون در حین بازی بوده عمدی در کار نبوده است اما وقتی به خاطر درد زیاد صورتم را گرفتم و روی زمین نشستم متوجه شدم تیم مقابل در حال مسخره کردن من هستند. چند دقیقه بعد می‌خواستیم بازی را ادامه دهیم که دیدم باز هم من را مورد تمسخر قرار دادند و دست‌بردار نبودند که من به آنها اعتراض کردم و آنها هم به من فحاشی کردند که به یکبار از کوره در رفتم و به سمت کریم حمله کردم. وی افزود: تا صدای داد و فریاد ما بلند شد، دوستان کریم که حدود ۲۰ نفر بودند به سمت من و ۳ دوستم حمله کردند و ما هم از ترس جانمان چاقوهایمان را بیرون آوردیم و درگیری بالا گرفت. من چند ضربه از پشت به کریم زدم و چند لحظه بعد هم وقتی روی زمین افتاد، دیدم ضرباتی هم از روبه‌رو خورده است.

قاضی از متهم پرسید: چرا از پشت به قربانی چاقو زدی؟

متهم جواب داد: برای دفاع از جانم. من می‌خواستم کریم را مجروح کنم تا دوستانش بترسند و با ما کاری نداشته باشند. کریم با مشت ضربه‌ای به صورتم زد و قصد داشت فرار کند که من از پشت چند ضربه به او زدم. امیدوارم اولیای دم من را ببخشند. باور کنید قصدم کشتن پسرشان نبود.

در ادامه عاصف به جایگاه رفت و گفت: من قبول دارم در درگیری بودم و ضربه‌ای هم به کریم زدم اما من فقط یک ضربه زدم و عزیز ۳ ضربه زد. قربانی چاقوهای دیگری هم خورده بود که کار من و عزیز نبود. پس از آن اکبر و مراد هم به جایگاه رفتند و در دفاع از خودشان گفتند: ما در درگیری شرکت کردیم اما ضربه‌ای به کریم نزدیم. ما با دست خالی

دعوا کردیم.

در پایان جلسه، قضات برای صدور رأی وارد شور شدند.

منبع: روزنامه ایران

انتهای پیام/